

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 110.
Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolvasó szerkesztő és kiadótulajdonos

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára: 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton este 6 órakor.

Ünnep lesz-e?

Szokotnál mélyebben hajtom meg fejemet a betűk fölé. *Kossuth* Lajosról írok.
A mikor temették, egy ország népe mozdult meg s egy egész világ irányította tekintetét a pompátlanágában oly fenséges temetőre. Az arcunk a bűszkeségtől égett s diadalmas volt a hangunk, hogy azt mondtuk: Isten vagy hát Kossuth apánk!

Most? A születését, száz esztendő Messiás jöveteleit akarjuk ünnepelni. Messiás jöveteleit akarjuk ünnepelni. Messiás jöveteleit akarjuk ünnepelni. Messiás jöveteleit akarjuk ünnepelni.

A szócikok születésének, a felhívások csupán politikai körlevelek és a kiáltványok csak lármások, de viszhangot nem tudnak teremteni. Holott egykor ágyú volt a Kossuth Lajos neve, a melynek mendörgése volt az echója. Én istenem, hogy az ágyúnak is elcsúsz a hangjuk.

Ünnep lesz az az ünnep? Tánccsal és hazafias postával egybekötött nyári mulatság. Asztalkörök diszbankettje, veteránok toszája. Nem így való ünnepelni a Messiások százéves születését.

Félre ne értessem, nem az ünnepeket akarom bántani. Ok ünnepeket, több nem tehettek fölök, nem tehettek másokról. Hiszen csak ha ezek a mások, ezek ne képeznek a nemzet nagy, igen nagy többségét. Jól tudom én azt, hogy Kossuth Lajos életében és halálában mindig a nép volt, a nép az örök s jól tudom azt is, hogy szabadságharcosok ünneplésére nálunk sem miniszterek, s zászlósurak, sem főkapitányok és sem főpapok és sem semmiféle hatalmasságok nem találhatók. Rang és szabadság, jutalom-

vágy és mártír tisztület távol esnek egymástól. Mégis, bántóan nagy a különbség.

Holott ez a nemzet hat esztendő alatt nem változott meg. Annyit semmiesetre sem, hogy a nagy temetés lelkesedését és a mostani sivár közönyt vele megmagyarázhatni lehetne.

Hogy nem ünneplésre való volna száz esztendő fordulója a nemzeti Messiás jövetelenek, ki merné azt allítani?

A közérzés, a közhangulat feltámadását nem látom s szűkségében a nemzeti közérzésnek elmélyedve keresem az okokat.

Emberek vagyunk. Az idők, félszázad óta, hogy Kossuth Lajos szava ágyúdörgést jelentett, rohanva változtak s a történelem nagy igazsága: jaj a legyőzötteknek, keserűbben be nem bizonyosodott, mint Kossuth Lajoson.

Távolabb vagyunk már a nagy időktől, hogy sen az azok vonalán haladnánk. A nemzet utja még kanyargóra tört. És messzebb vagyunk még attól az időtől, hogy a nagy idők eseményeit a történelem egyenes nézőpontjáról láthassuk. Példétlen vagyunk.

Ugy látszik előttem, hogy a nagy nemzeti érzés megnyilatkozása, a mely annak idején Kossuth Lajos koporsója köré gyűjtötte az embereket, már nem politikai a még nem is történelmi ér-laktetés volt a nemzetnek, hanem Kossuth Lajos, a nemzeti hős iránti hálájának, tisztelőténak és szereteténak megnyilatkozása. Egy nagy ember egyéni tragikumának mélysége dobantotta meg a szíveket, midőn a költőkirály a füstölgő kandeláberek közt álló

koporsóra redmutatott: partot ért a gálya...

Azért mondom, Kossuth Lajoson, a nemzeti Messiásnak milyen szomorúan teljesedett be a *veas vicis* igazsága. Életében meg kellett látnia: tisztelik és imádják, avagy félik, de nem követik. Impozáns lelkesedése e nemzetnek koporsója körül pedig a személyének szól, nem az utmúltó Messiásnak.

Eljő azonban a történelem ideje, a mikor ki fog tetesni, hogy a közös czél felé ő mutatott e, vagy mi követünk-e jobb utat? Akkor már, a miért, a népszabadság kivívásáért megdönhetlen hála jár a nemzeti Messiásnak. Ostátlanul fogja azt megkapni Kossuth Lajos a történelemtől. Ez a hála általánosabb lesz, de hidegebb. A történelmi alakok részére lyetadott a sora.

A temetésen különbözőbbek, forrongóbbak voltak az érzések okai, azért színebbek, megkapóbbak. Ezt fájlalom most, a tőmegnek ezt a közvetlen megnyilatkozását, hogy nem találom sehol.

De értem okát. A temetésre ugyan, csak egy sóhaj, egy haldokló utolsó sóhaja zúdította tel az embereket. De a sóhaja sóhajban Kossuth Lajos lelke volt.

Most? Szózat, ezeren kiáltoznak. Ki tehet róla, hogy az ezrek torkában nincsen annyi erő, mint volt annak az egy haldoklónak utolsó lehelletében?

F. L.

T A R C Z A.

De profundis.

I.

Bolondos ábránd az én nagy szerelmem,
Bolondos ábránd, oh de szép nagyon.
Jobb lesz örökre mindent elfelednem,
S megtört szívemmel messze bolygónom.

Ábrándomás előtted nem kelendő,
Sivrem érzésed mást — soh'ae tanult;
Előítéd még virágvilág, jövendő,
Mögöttém már virághullás, a mult.

II.

A nagyvilág vásárook tanyája,
Mosolyt, gyönyört, velnetek gazdagok.
Ha rám mosolygál, nem vó' annak ára,
Mert kincseket, vagyont nem adhatok.

Szegényen élni dolgos karjaimban,
Milyen bohóság, így kívánni ed . . .
Véljünk örökre édes, jobb hogy így van,
A válás fájt, de szívet nem repszat.

III.

Adieu ma chère, a szép szemekben
Nem nézem többé az eget.
Az Isten tudja, elmerengtem,
De a való leinteztet.

Haj-szálam csak hulladoznak
Az álmok roppennek tova . . .
S valami halkán csak susogja,
— Embere ne légy már ostoba.

Kunhegyi Miklós.

Az őrnagy úr.

Irta: Fáy Nándor.

A városka tisztjei a két legöregebb zászlóaljparancsnok nyugalmabavonulását parantálták el a tisztiközben, mikor az ezredes igazgatóságban felülvizsgálta megbotolva a sarkantyujában, úgy eseti be a terembe:

— Roppant újság! Roppant kinttütetés!
— Csörömpölve hullottak a villák a tányérokra! Némán ágyelt mindenki.

Roppant újság! Egyszerre két áthelyezés! Főherceg tiszteli meg az ezrednket. Ó lesz a negyedik zászlóalj parancsnoka, a harmadiké Branne őrnagy.

— Milyen ember a fenség? Hát Branne őrnagy? A főherceg egész komolyan parancsnok lesz-e? Az őrnagy szakácsa-e?

A válaszként csakhamar megtudták, hogy a főherceg ép oly komolyan veszi a hivatását, mintha pikkauf vitte volna fel a rangját, az őrnagy pedig nem szakács, hanem bámulatos erős kezű ember, aki alatt a harmadik zászlóalj legényei mintakatonák lettek.

Az ezredesnek, akinek az őrnagy ridegsége eppenséggel nem tetszett, dicsőséges híre volt

affél, hogy nyolcozás ember körül is megállta: melyik képtelen a katonai szolgálat komoly teljesítésére, vagyis: melyik bakának espájka áll férden. Mőlelettel bocsátott volt, hogy Branne őrnagy zászlóaljánban mindignek a sapkája egycsenes állt, így hát az őrnagyba a legmagasabb szolgálatban nem igen lehetett baljétkéni.

Lassan itt volt már az ezredgyakorlatok ideje. Egyik júliusi hajnalban már három órakor indult el a homoki pusztára fel a negyedik zászlóalj, a másik három pedig, mely „elleneség” volt, öt órakor. Ennek a főherceg volt a parancsnoka. Ugy kompenzált a haditerrel, hogy utköztre körülbelül tíz órakor került a sor, vagyis más szóval — a parancs az volt, hogy postban tíz órakor lesz az útközet.

A homoki pusztának és a környékének nagyon becsületes volt a talaja: futóhomok volt biz az, amely rohanást settenkedett be a bakancsok lyukacsain s églette a talpat, hogy úgy látszott rajta a katonas. A pusztától északra volt egy erdőnek csufolt, hatalmas fás terület volt, amelyre még a ts-óvoda nevé is tulaján lehetett venni. Ennek a táján kellett megtörténnie az összecsapásnak.

Branne őrnagy mekértelte az erdő valamely órai járása és szakállal idegesen fészkelődött a lovan az egész uton, mert kétégbejőtt volt, hogy howá helyezze fődözébe a csapját, mikor az utolsó országúti kutig pontos katonai térképén nyoma sem volt egy parányi dombnak sem. Ha pedig: ha a katonai térképén nincs domb, akkor azent, hogy nincs domb az egész vidéken.

HIREK.

— Személyi hír. Belváry Burhard Rezső dr., főispáni titkár tartalékos honvéd-huszárhadnagy, 85 napi gyakorlatra Biharmegyére vonult be, a hol parancsot is tesz.

— A bakonyi sárkányi darázs-fészek. A Moórvidéki Takarékpénztár* leleplezésére a „Fejérmeyei Napló” csetörtői számában válasszat az ő methódusa szerint. Kikapott egy két általánosságban mozgó kijelentést a nyilatkozatból s azt mondja reá: ime ez az ő védelmük. Azután az ő igazának bizonyítékául ismét leközi dr. Heumann József már ismertette levélét, a melyben annak idején az igazgatók fenyegetésére azzal vádolták Heumann: ha a jó kethelyek nem parizoznak, „végig perlem őket.” Nála a vid és a bizonyíték, hogy „végig perelni” az annyit tesz, mint: pártatlan, igazságos bíró elé vinni a dolgot, tartozik-e az illető vagy sem? Nos, hát azt talán csak szabad tenni egy takarékpénztárnak, hogy ha adatai nek valaki: az vagy elfogadja az ő fizetési feltételeit, vagy rögtön fizet, vagy pedig a takarékpénztár pöröl? Az egész tollal való öklöndözés olyan szármalmas, hogy igazán nem érdemes vele foglalkozni. Arról tessék beszélni, a mit a nyilatkozat hivatalos aktákban bizonyítva lényegesen hozott fel: Dalmann József vezetése idején öt év alatt 88 esetben volt a bakonyi sárkányi nép ellen árverséres elrendelve, mióta pedig a moórvidéki takarékpénztár „szajolyos” őket: hét év alatt összesen 9 árverséres rendeltetett el?!

És aztán mi van „a *„fir. mint tki hat.”* számközlés, a 14 uszora árverséres, a melyen Dallmann ur több mint 20000 koronát keresett? És végül, ha olyan semmi az a Dallmann József visszazsívó nyilatkozata, miért nem kövölte le a F. N. azt is, miért csak a támadást? Hic Rhodus, hic salta!

— A hogyan nézzük. Tetszik azt tudni, hogy van domboru tükör, meg homoru tükör, az egyik kisit mutat, a másik nagyot. Az utóbbi kell, hogy eszünkbe jusson, mikor a budapesti újságok egy, — alább leközlöt — színházi híret olvasunk. Néhány esztendővel ennek előtte a budapesti újságok mód íróit portáltak egy csinos, ifjú színművész, a ki a gentry vérből vala s így természetesen a színházoknál melleszével formált

Megkérte az erdőt, az őrnagy egyszerre csak elhalványodra kérdése a segítségül: — Hol vagyok, hadnagy ur!

— Ötvenhat percnyi uton északkeletre a homoki pusztáról, felelte szolgálati készséggel a segítségül.

— Az őrnagy még halványabb volt a csodálkozástól.

— Hadnagy ur, az érthetetlen? Tiszára érthetetlen! Tessenék itt a térkép, ott minden van, csak „dekkung” nincs. És nézen ide, maga elé mutatott, látja ezt a hatalmas töltést? Hissz ez vasuti töltés!

Bizony az vasuti töltés volt, de ha nem is az lett volna, mivel az őrnagy mondta, hát a hadnagy rághatta volna:

— Jelentem alásnan, az vasuti töltés!

Nem volt már halovány a Branne őrnagy arca, villogott a tekintete Ódávágástól zászlóaljához:

— Zászlóalj vigyázz!! Rohamlépés, irány utánam, zászlóalj indul!

Remegott a föld, amit a csapat a töltés egyik oldalán írt, a másikon lerohant. Ott aztán nyugodtan haara fektették.

Volt tehát „dekkung” már, ha a térképen nem is volt jelzve... Mással év alatt ugyanis ki találták építeni a vasutat, a vidék katonai térképe pedig már öt esztendő előtt készült.

Ez a boldog ötszázötöd zavarit csinált a főherceget csapatában is. A pusztától délre ugyanis

jogot a Parnassusra, Róza Lilinek hívták. Tehetsége nem sok volt a kiasszonyok, de a főváros kassznó világi ur kötelességének ismerte a pártolást s ekképen balom száma kapt a virágokat a vastaps nélkül egy komorányi szerepet sem játszható el a kiasszony, a kinek elég élelmesége volt, hogy maga köré csáditte a „jó boldog fiukat” is, amint az újságírókat elnevezte. Így történt azután, hogy a derek újságírók világot hódító művészműnek ígérték be Róza Lilit s a fővárosi hatalaság közt a szerbe repített művészeti-bacillusok kezdtek megteremteni a Róza Lili-lázat. A szédültesnek indult szini-karrier tudja Ég, hol végződik, ha véletlenül Pedák Zeussa elő nem rúkkol Pozsonyból, a ki valamivel tehetségesebb ugyan, de uindeneszté szászor ügyesebbnek bizonyult Róza Lilinél s — mintahogyan előre megmondta — „belé nem lép a kiesi közönség szívébe”. Miután pedig Káry Klára mellett Pedák Zeussa teljesen elég játék volt a tisztelt publikumnak, a Róza Lili karrierje szédültesz, mint a szappan buborék. Az utóbbi időben már hallani se lehetett róla, míg aztán most Phónix madárként fellámadt hamaivóiból s a régi időkhöz maradt valamelyik „jó boldog fiú” a következő színházi újdonságot tette közzé a fővárosi napilapokba:

* (Róza Lili Aradon) Róza Lili, ki most két éve a Magyar Színházban rendkívüli sikereket aratott s egy évig a színpadot visszavonulva tehetségét fejlesztette, szeptember elsején kezdte Aradra szerződött Zilahy Gyula társulatához első rendű operette-soubrette szerepekre.

A mint észrevehető, ez a hír homoru tükör át íródott meg. Szerkesztőségünknek egy skeptikus tagja, a ki színházi híreket csupán domboru újságon át szokott megénezi, a fenti híresekét ekképen olvasta el:

* (Róza Lili Aradon) Róza Lili, a kit most két éve a Magyar Színházban a kassznó s a másik minden sija és dobjá deazára sem tudtak a nagy közönség nyakára erőszakolni s a ki azután egy évig szerződés nélkül is maradt, most végre vidékre vonult le s az aradi színháznál nyert alkalmazást.

Itt az egyszerű tény, kétféle itreget át. Tekintettel pedig arra, hogy valaki ha rendkívüli sikereket arat, ha tehetségét fejleszteni akarja: nem vonul el a színpadot, ha a visszatér oda: a fővárosi színpadok helyett nem a vidéket választja, nekünk nyit, hogy ez az utóbbi híreket hibébe képet mutat.

— Tűz a városban. Csetörtökön délután a tűzoltók vézszipja s félrevert harangok, újvarták meg a belváros csetörtökét. A Színház-utczában kigyuladt Deutsch A. József fakereskedő nádtetés háza s a lángok tűz-

veszélylivel fenyegették a közvetlen közelségben levő másik nádtetés épületet s a szomszédos épület-farakattát. A tűz bizonyára a kéményből kipattant szikrából keletkezett, azt azonban megállapítani mindaddig nem lehetett. A füstölő tetőt legelőször Tehei Simon honvédermester kezdte öntözni, a ki aramenten közben vette észre a készülő veszedelemet. A megjelent tűzoltók gyorsan működésbe hozták a tűzfélcsekkendőket s elég víz lévén, másfél órai munkásság után nemcsak a lokalizálás sikerült, de a kigyuladt tető nagy részét is megmentették. Az őrmesteren kívül Hesz József városi tőzoltó különösen kitüntette magát munkásságával, de jutalmat érdemelnek Augsberger Ferenc és Klein József is, hie a füsttel telt padlásba behatoltak és a nádzász felzárkításával megakadályozták, hogy az apró lángok az egész tetőn elterjedjenek. A kigyuladt tető alatt Krausz férisszabó és egy pénzér családja laktak, továbbá abban az épületben van Nyári Gábor asztalos mihelye, Knazovitzky Elemér vasraktára és Eisler Adolf könyvnyomdája. A rendet a honvéderem kirendelt készletágra tartotta s katonák is közreműködtek a tűzoltásban. Kisebb baleset is történt a tőzöl. Kaiser Tera, miközben nevelő atyjának Krausz férisszabóhoz holmiját kihordta, egy árverséresébe lépett a jobb lábfejét melyen bevágta. Bierbauer Viktor tiszti főorvos a helyszínen kimosata és bekötözte a sebet. A tűz délután 5 órakor véget ért, a kár mely biztosításból meg fog térülni, nem nagy.

— Bíró és kereskedő. A Sz. F. U. az alább következő hírt írja taguapi számában:

Nem mindennapi össztilókés támadt Dömötör Zoltán helybeli kir. aljárásbíró és Noudk Soma itteni kereskedő közt. Noudk ugyanis fizetési megállapítást keresetlet indított 40 korona tőke és kamattal erejéig Antal István és neje helybeli lakosok ellen. Ezt az ügyet Dömötör bíró intézte el és 15 nap alatt jögerős lett. Ezután Noudk kövélgetés végrehajtást kért, a mi ugyancsak Dömötör bíró által intézettel el. Most következett a végrehajtás jóváhagyása és a költségek megállapítása, mire a bíróság 30 napi nyilvántartást rendelt el. Ezen idő alatt a bíró, annélkül, hogy az iratokat korlátlanul kiadta volna a végrehajtónak, ő maga vélekedéssel elmondást jelentelt be. Így eshetett meg, hogy Antal ellen közben mások is vezettek végrehajtást és Novák az ő követelésétől esett el.

a talaj már agyagos volt, ott emelkedett egy csomó domb, mindmegannyi fődőzék. De azóta ott két óriási téglagyár épült s a dombokat ugyan nem nyelte el a föld, hanem... felhasználták téglételekre.

Mikor az ezredes ezt meglátta, tizesz abrancsol érezett koponyáján.

Hogy ők most a főherceget oly helyre vezették, a hol nincs fődőzék. Hiába vették elő a tisztek irányíttyiket, dombot azért mégis csak a — térképen találtak. Pedig oly szépen ki volt már megjelölve pontossággal számúra a főherceget győzelme és most megeshetik, hogy az őrnagy győz. De nem!!! Lehetetlen! És ment a csapat nyugodtan északnak, hogy hirtelen tiszén rajt az ellenen.

A fenség mosolyogva szólt az ezredparancsnokhoz:

— Hissz erre nincs domb.

Majdnem azt felelte szegény megzavart feje, hogy ő hoz ide néhány dombot, de nem fejezhette be szolgálata és loyali mondókáját, mert ekkor a vasuti töltés bukkant fel a szemük előtt, de csak egy pilanatra, mert a kövreközben oly földcsúszó gyorsan fogadta a csapatot, hogy a lópor füstjében nem igen lehetett látni a — szerintük — égből odapattant töltést.

Azonnal lefuttak az útközet. A fenség kacagásba gurult, hogy alig volt képes kapkodni a szavak után:

— Ezredes ur!... Ezredes ur!... Ez pompás!... Klasszikus!... És... és... és...

fanózus... kolosszális!... No de ily veséget... És kiesordult a könyvek a nagy nevetéstől. Aztán lecsillapodva mosolyogva kérdezte:

— Ki az ellenséges csapat parancsnoka?

Az ezredes kinosan izgett-mozgott, nem tudta, nevesse-e a vezetővel, vagy bosszankodjék-e a felültesen, de aztán ő is nevette felelte:

— Branne őrnagy a parancsnok fenség.

— No ebből is nemokára aleredes lesz.

Az ezredes dtányogódt valamit. — A főherceget szemén szigorúság tít ki:

— Ezredes ur, a csapatokat diszelvonulásban szeretőnem elővezetni a győztes őrnagy előtt!...

Ime itt nyugodt felénk... Őrnagy ur!... szólt Branne felé fordulva — kitűnő volt a támadás. —

Ezzel melegen megráta Branne jobbát és a zászlóaljhoz vágatott.

A legénység diszelvonulára készen állott. A főherceget végszavára oncsgett:

— Zászlóalj vigyázz! Zászlóalj jobbra méz! Diszelvonulj! — zászlóalj indul!

Dühbörgött a föld a kemény lépkek alatt, ayolozkáz ember szemé marevedett az őrnagyra, a fenség katonás délcseggel emelte előtte tisztelgésre a kivont kardot.

S az őrnagy odaszegedett t a lován, kezét tisztelgre a sapkáján tartotta és könyny ragyogott a szemében...

Ugyan... bizosít... felemés... sodása... vészny... hogy a... utasított... fel, a... hivatótt... irnokok... a vádat... hogy a... meli! a... a panasz... ajkta. It... be foly... eljárás... négy t... Cezánat... négy ta... felkérde... kozni.

A... szólt, he... aljárás... rendbe... részéről.

hó 2-től... Hidas... Kihird... Boronka...

hogy... Dező... ezek... kezden... a vasár... vőny... szabad... reidőre... s meg... sem re... tal! a... pedig... pékme... vőny... mökre... azt, h... meg a... ják u... holott... vevők... tány l... gés m... ban fig... menny... tése. A... düljann... is elől... sönle... vőnyit...

Le... Dező... tott, m... rásbíró...

vaj ara... letkez... az ég... onnan a... azon ost... megindít...

nap elej... fiatalok... fogták k... tükte me... lenek t... napokba... egy hűn... Anna les... zseffel... ostátásv... kijelölt... hátra, m...

Ugyanis az egy sommás perré változott át, többen biztosítási végrehajtást kérhettek és a költségek felemésztettek a foglalás anyagát. Novák e károsodása folytán, feljelentést tett *Daróczy István* törvényszéki elnöknek szabálytalanság címén és azért, hogy a bíró őt Aló mars szavakkal hivatalából kiutasította és megsejtette. A bíró igazolásra hivátván fel, a sértési tagadásba vette és a Novák által hivattott tanúk: *Rieder Dező* és *Konrád Károly* irnokok, *Havil János* díjnok, *Morvai János* becésés a vádat nem igazolták. Egyedül *Konrád* hallotta, hogy a bíró azt mondta Nováknak: Ott az a jó, meli! Ezen adatok alapján a törvényszéki elnök a panaszt elutasította. Erre Novák most újabb agkír. táblázol, mint fegyelmi bíróság, adott be feljelentést és kéri ebben a bíró ellen fegyelmi eljárás megindítását, kára megértését, úgy a fenti négy tanunak, mint a jelen volt dr. *Vörtesy Géza*nak eszki alatt kihágását, miután az említett négy tanunak, mint a bíró alomos közgei, puzta felkérdezésére nem merhették elfogulatlan nyilatkozni.

A hírt, mint közérdeklő fontos ügyről szólót, a midőn ezuttal csak regisztráljuk, hozzá kell tennünk, hogy *Dömötör Zoltán* aljárásbíró most a dunaudányi járásbíróaság rendbe hozatalára van kirendelve s az ő részéről előadandó ténnyelést nem ismerjük.

— **Anyakönyvi hírek.** 1902. évi augusztus hó 2-án augusztus hó 9-ig *Szülöttel* 22, *Elnált* 10 *Hilanzsgyőrök.* A fentjelzett idő alatt kettő volt. *Kihirdetés* Wincsi István, mérnök, Szfár és Boronkay Anna-Mária. Kutas Somogyi.

— **A pékek ügye.** Emelintétek már, hogy a helybeli pékmestereket *Drucker Dező* nevű péklegény feljelentette, mert ezek vasárnap este már nyolc órákor kezdenek segédjeikkel dolgoztatni, holott a vasárnap munkaszünetre vonatkozó törvény értelmében csak éjjeli 11 órákor szabad a munkát megkezdeni. *Kuti Fülöp* rendőralkapitány vizsgálta meg a panaszt s megállapította, hogy egy pékműhelyben sem respektálták a törvényt. Ezért ítéletet is hozott azonnal a dologban, még pedig 10 koronára ítélt minden egyes pékmestert s utasította őket a törvényt szigorú betartására. A pékek védelmére miást nem is hozhattak fel, mint azt, hogyha ők éjjel 11 órákor kezdik meg a munkát, hajnal 8 órákor nem tudják megkezdeni snteményök árusítását, holott már ilyenkor jönnek a kltvárosi vevők. Csak helyesellhetjük a rendőralkapitány kelő szigorát, mivel a törvényszékes miatt suttotta a pékmestereket általa b ügyelemmel fogjuk ezentul is kiásni, mennyit használnt a rendőralkapitány intése. A pékeségeket pedig felhívjuk forduljanak bizalommal hozzánk, ha jövöben is előfordulának a pékműhelyekben hasonló törvényesegések. A törvénynek érvényt kell szerezni.

Legjobbban azonban mégis *Drucker Dező* járta meg: munkakönyve hamisított, miért fel fogják jelenteni a kir. járásbíróaságnál.

— **Kihaszánál alkalom.** Valami élelmas tolvaj arra használta fel a színházutasi tizből kelezés zavart, hogy behatolt segítés ürügye alatt az égő háson lakó *Kaiser Albert* szobájába s onnan a falon függőzetet észterőrt, láncot s az azon osztagó aranygyűrűt ellopta. A rendőrség megindította a nyomozást.

— **Felismert öngyilkosok.** Még a mult hónap elején történt Erden, hogy a Dunából egy fiatalember és egy leány összekötözött hullágit fogták ki. Semmi irás nem volt náluk, mielő kiutáltak megállapíthatták volna, tehát mint ismeretleneket temették el a szerelem halottjait. Most a napokban azonban tudomásra esett, hogy körülbelül egy hónapja *Diósdórl Hackemerk Antal* vincerell Anna leánya, annak egy segédjével *Lieblch Józseffel* együtt elött, mert a szülők jóbeosztásával akartak véget vetni a fiatalok között kifjölődött viszonynak. A leány levelet hagyott hátra, melyben öngyilkosságra eszított. Értesítettek a

Diósdón lakó *Hackemerk Antal*, ki leányát és elköltött munkását ismert fel az öngyilkosok leírásából.

— **Vonat elgázolás.** Bicskőn egy ismeretlen nő gázolt el f. hó 6-án délután egy vonat. Mind-éddig nem sikerült kiletét megállapítani.

— **A futó bolond.** Nincs talán helység széles e kerékvilágban, melynek ne lenne egy természetadó böhöce, kivel a porbanjátszó gyermeklő kedve mindenki, jökezdében még az ózshaju agyánján is eltréfálódik, nevet a számadó leremés önkéntelen humorán s talán örvendve nézi, mint tessik löv, mint tessik a szerencsétlent még boldondabb, mint a milyenné a sors verte. Ki ne ismerné a falu bolondját? A párja, az a futó bolond, a kinek nincs nyugta egy helyen, hanem végig vándorolja az országot, sokszor egész világrészt bolyong be.

A futó bolondok egy ilyen tipikus alakja a szegény *Weigl János*, a kit most az érdi község. házán özregtetnek. Fél Európát betutotta már, megszámlálhatatlan sokszor bánta ut a utazói ívet, a mezők virányait, gyermekmóra szüll, annak a tarka lepkének, mely után szaladva véreare szakgata rongyokba burkolt lábait a giliczették.

Ugy mondja: — természetudós és már huszszor mult el a virágfakasztó tavasz, mióta elindult egy tengerparti halászkunyhóból, hogy a természet szépségét bámulja, tanulmányozza. Hollandiában, Rotterdam egy külvárosban ringatják bölcsőjét s talán még járni sem tudott elvezetote szüleit, a kire különben egyáltalán nem emlékszik. Egy szegény halász nevelte fel tizenhét éves koráig a tengerparti kis halászkunyhóban s mikor már eleget hallotta a tengerormóladás, neki vátott a vén Európa szárazföldjének, buszu nélkül bagyta ott a szárgny halászt s azóta mindig — mindig jött, míg végre Erden feltartóztatták. Irása nincs semmi, természetbuvárokadásnak tapasztalatait — azt mondja — fejében őrszi. Természetbuvárokadásán kívül az a rögeszméje is van, hogy Magyarország tét millióval adós. A lepkének ez az a két milliót kergeti mezőn, országoton végig. Husz éve él azzal a kesért kenyérral, amit alizmanának hívnak, s husz évi bolyongás után nem akadt hatóság, mely gondoskodott volna a szegény futó bolondról. Erdi község most az aispánhoz fordult: helyezték el valahova a szerencsétlen idegent.

— **Nádas-ladányi virtus.** Otáni levelezőnk jelenti a következőket; E hó 3-án éjjel 11 órákor *Czerdy Lajos* n. ladányi vendéglos udvarában *Rigler Károly* ősi bognar segédét előzetes szóval-táshól kifolygató Major István, Gulyás János, Major Imre, Major Ferenc, Major Sándor, Erdélyi József és Kálócis István jál megverték. Riglert hazame-nében Dr. Rutsch Pál várpalotai orvos vizsgálta meg és 8 napig gyógyuló testi sértésről adott látleletet. A panaszoltak tagadtak a csendőrség előtt, de egész rakás tanu igazolja, hogy Erdélyi bicskázott a többiek pedig ütöttek. A nádasladányi csendőrszervező jelentést tett a székesfehérvári fozszolgabírónak, a ki az iratokat átteszi az illetékes székesfehérvári járásbíróasághoz.

— **Siml Marieka pürei.** *Siml Marieka* ugyan-éak foglyokoztatja a helybeli járásbíróaságot. Bepertelte ugyanis első sorban *Berweiller János* intési szabótelőt tulajdonost rágalmazásért azon indokléssal, hogy *Berweiller* azt híreszteli fölöle, hogy „ö mindenkinék adós marad és neki sem fizette meg egy öltöny árát.” Tanukul kéri beidézni *Pördás ökszöröst* és *Zaborszky Károly* tanult. A másik sikkesítés címén szöl volt szolgájának *Kluyber Józsefnek*. Ebben tanukul öitája *Szűts István* napismeno, *Neumann József* volt szolgáját és a 11 éves *Andreas Sándort*. Végül valami *Strauzky* szerződésével vádol és kéri letartóztatni. Ebben tanukul két uri néf kéri beidézni. Ezenkívül 12 sajtopert indított meg. Ugy létszik külön jogtandócson állást kell majd szerveznie.

— **Nem elég a kántori fizetés.** Hogy a beivárosi kántor állásra csak három pályázó akadt s ezek sem bírnak oly zenei képzettséggel, mint a milyen egy ly állásához szükséges, a városi tanács a kevés fizetésben látja őket. Ezért azt a székes-káptalanhoz, hogy a káptalani kántori teendőket a megválasztandó kántorra bizza s az ezektől járó 1000 koronát, már az újból kihirdetett pályázalban a kántori fizetéshez lehessen csatolni.

— **Vasárnap a lövöldében.** Vasárnap augusztus 10-én a polgári lövöldében 6 órától 9 óráig *honvéd zenekar* hengversenyi tart. Ugyan-ékor a versenygyűlés is folytatódik. Belépői díj egyes személy 40 fill. család jegy 1 kor. Számos látogatót kér *Forster Flórián*, vendéglo.

— **Idegenek névsora 1902.** augusztus 10-én *Barnai Ignác*, „Magyar Király” szállodája. *Braun Bpest*, Fodor utazó Bpt.

Endresz János, „Fekete Sas” szállodája, Kovács Béla gazdatiszt *Sár-Szent-Miklós*, Steiner József utazó Bpest, Salzer Rudolf utazó Bécs, Müller kapitány 69. gy. ezred Bpest, Vnatny őrnagy 69. gy. ezred Bpest, Klein Ignác utazó Bpest, Mál Silberer utazó Bécs, Krem Károly utazó Bécs, Deutsy Zsigmond utazó Bécs, Villy Lajos honvéd főhadnagy Ballassa-Gyarmat

Nyilttér.)*
Dr. Mészöly József
egyetemes orvostudor, nögyógyász és műtő.
Székesfehérvárott letelepedett és orvosi működését megkezdte.
Lakás: Vörösmarty-tér 8. sz. a. (Say-főház) földszint.

Dr. Palánszky Miklós
nyug. áll. honv. ezredorvos
városi kérileti orvos. Operateur
lakását a **Dinnye-utca 24.**
sz. házból a **Buda-ut 22.** sz. házba tette át.
Rendel: d. e. 8 - 9-ig, d. u. 2 - 4-ig.

*) E rovat alatt közöltökték nem vállal felelősséget a szerk.

MOSODA Lakatos-utca 10.
Elifogad szép mosás és vasalásra igen, gallér, kézeslő, alsó ruha, csipkefogónyit jutányon áron. Pontos kiszolgálás, vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközölhetnek.
A n. é. községek becses pártfogását kéri
NAGY IGNÁC mosodás, Lakatos-utca 10.

Üzletmegnyitás!
Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy a Nádor-utcan levő
Színházi Sörcsarnokot
a modern igényeknek megfelelőleg renováltattam s f. hó 9-én, azaz szombaton megnyitott.
Midőn a t. közönség nagybecsű pártfogását kérem egyidejűleg igényem, hogy úgy bor, sör és egyéb italaimmal, valamint jó konyhámmal, mindenkor vendégeim bizalmát igyekszem megnyerni.
Villásraggali a legnagyobb választékban már reggel 8 órákor kapható.
Elifogadok abonamákat, banketeket, lakodalmakat — a lehetőleg szerinti jutányon áron, mindenkor pontos kiszolgálással.
Újlag kérvén a t. közönség szives pártfogását, maradtam kiváló tisztellett
Mészöly Lajos,
vendéglo.

Arlejtési hirdetés.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a magyar tanulmány alapítványi uradalom tartozó Fejérvármegyebe kebelezett szan-ágoa-pusz al „Sziffamajorban” e pénc iskola és ani olak munkálatainak biztositása iránti versenytárgyalás f. évi augusztus hó 25-én d. e. 10 órakor fog irásbeli zárt ajánlatok mellett az alulírott felügyelőség hivatalos helyiségében megtartatni.

A terv és költségvetés szerinti összeg 10,155 kor 93 fillért tesz ki, azonkívül bérülő 80,000 darab téglat ad az építkezéshez.

Az egy koronás bélyeggel, valamint 1000 kor. bántapénzzel ellátandó zárt irásbeli ajánlatok, melyekben a leendő összeg százaléokban kifejezve számokkal és betűkkel tisztán kitrandó s kijelentendő, hogy versenyző az építési felölleket ismeri s azoknak magát aláveti, f. évi augusztus hó 25-ének d. e. 10 órájáig az alulírott felügyelőségénél nyujtandók be.

A terv, költségvetés és az építési feltételek a felügyelőség hivatalos helyiségében a délelölti hivatalos órákban betekinthetők.

Szegszárdon, 1902. augusztus 1.

A m. kir. közalaplíványi gazd. felügyelőség.

Az „Unicum“!!!

nevé szölő permetező anyag bizonyult eddig a legjobb, legelőszerebb és legelőcsobb permetező és védő anyagnak a Peronospora szölő betegsége ellen.

Hatása biztos, a veje való munka gyors és tisztá, semmi olyan üledéke nincsen, mely a gépet rontaná.

Egy csomag: 650 gram-nak ára 56 fillér, megfelel két kiló rézgáltz oldatának.

Ez ideig hét kiállításon legmagasabban kitüntetve.

Kapható Sz.-Fehérvárott: Barna Viktor, Bogyay Andor, Illés Károly, Kováts Pál, Lőrincze Elek, Roth Bertalan és Taubler Béla uraknál, valamint a készítőnél:

Majoros Antal, Győr.

Három szobás lakás

hozzá tartozó helyiségekkel minden órá kiadó.

Hol, megtehető a kiadóhivatalban.

Műjégeladás!

Mai naptól fogva a jég házhoz szállítást beszüntettem, de Liget-sor 2. sz. a. házamnál bármily mennyiségben a délelölti órákban kiszolgáltatok műjéget vidékre is.

Tisztelettel:

Lichtneckert Antalné.

Alapítalott 1880.

Alapítalott 1880.

„Labor omnia vincit”

„SECURITAS”

18711887. sz. a. hatós. engedélyezett nemzetközi hiteludósító és incasso intézet.

Legrégibb és legjobb l. rangú különleges intézmény.

Szolgál mindennemű tudósításokkal (információk) igen gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen.

Hitelbiztosítás és infézetek egyedül ellenőrző intézete Magyarország részére.

Külföldi bankok és külföldi léke censora Magyarországon.

Előrendű referentának.

Előfizetések: 12, 25, 50, 100, 250, 500 és 1000 darabra igen olcsón számítva.

Tudakozó könyvecskék kaphatók

Krausz F. Vilmosnál

Székesfehérvár,

Basa-utca 2. szám.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy 20 év óta a Sas-utcai szemkőzt levő kalap egyenruhás szűsöru üzletemet

1902. augusztus hó 1-ől

a színház mellé helyeztem át a volt Goldstein-féle üzletbe.

Az eddig belém helyezett bizalmat megköszönve, kérom azt számomra jövőre is megtartani.

Kittűné tisztelettel

WEISZ L. S. FIA.

Üzleteltem:

Az árak valódiságáért közzeség. Szolid munka. Legutányosabb ár.

Neulengbachi fenyémáz

és festék-gyár Kolb Alajos utóda: dr. Engländer Pál készíti a legjobb és legartósabb

Legjobb szar padló, butor, izlet és konyhaberendezések mázolására. Kapható Illés Károlynál, Székesfehérvár.

Papp Károly

elyem műfestő és vegyítiszti Székesfehérvár, Városháztér a városi lakarók épületében. (Béjárt a Mezőház-utczából.)

Elfogad minden e szakmába vágó munkát egy festésre, valamint tisztításra legmélványosabb feltételek mellett. Csipkefüggönyök a legtróvidebb idő alatt festetnek, vagy tisztítottanak.

gyászruhák

48 óra alatt készítettnek. Vidéki rendelések megbízható lelkiismeretességgel eszközöltetnek.

Üzlet átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy helyben Városháztér 2 szám alatt WEISZ GEYZA úr 25 év óta fennálló Uri és Női divat, rövid, szőlő, vászon, kézimunka és koszorú-áru üzletét átvettém és azt

KOVÁTS ANTAL

néven tovább vezetni fogom.

Miután az ország nagyobb városaiban és helybeli előkelő üzleteiben hosszú időkön át ezen üzletágban foglalkoztam, ezáltal azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a legszolidabb bevásárlási források tudatában és kedvező anyagi helyzetemmel fogva a t. vevőim igényeit minden tekintetben a legjobban kielőgíthetem.

Tisztelettel kérom megtisztelő látogatását vagy b. megrendeléseit és előre is biztosítom, hogy nagyra becsült bizalmát olcsó és szolid árak és a legelőzékenyebb és pontos kiszolgálással kiérdemelni fogom.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradtam kiváló tisztelettel

Kováts Antal.

Raktáromon levő összes árucikketeket melyen leszállított áru ársítom el.